

[Gudiksen.]

at have et ordnet postvæsen. Der er den forskel, at postvæsenet bringer breve ud selv til de fjerneste egne, selvom det koster samfundet aldrig så mange penge, men trafikken er lagt tilrette på en sådan måde, at den mest gavner de store, og resten af befolkningen må betale underskuddet.

Jeg vil henstille til den højtærede minister, at vi så hurtigt som muligt får en ordning med koncessionerede lastvogne, hyrevogne og kapervogne. Jeg er bekendt med, at den højtærede minister har arbejdet med et lovforslag om lastvogne, men det er ikke nok; vi må også have hyrevogne og kapervogne med. Spørgsmålet om kapervognene er taget op til løsning, men det er ligeså nødvendigt at få de små hyrevogne med. Det er nødvendigt, at der skabes sådanne forhold her, at de pågældende kan leve, og de ønsker også selv en nyordning. Der er folk, der siger, at en koncessionsordning er uheldig, men de tænker ikke dybt over sagen, for da vi i 1927 fik koncessionsordningen for rutebilerne, viste det sig, at det var en udmærket ordning. I begyndelsen blev der rundt i amterne givet for rigeligt af koncessioner, men efterhånden som amterne vændede sig til at give koncession efter behovet, blev rutebilerne en institution, der virkelig kunne eksistere. Det samme vil selvfølgelig ske med lastvognene og hyrevogne og kapervogne, når vi får indført koncessionsordningen også for disse. Dette, at ordningen med de frie vognmænd skal være så udmærket, er noget af en myte.

Flere andre ordførere har udtalt ønske om en nyordning af trafikforholdene, og det giver jeg stærk tilslutning til. Men det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen var inde på en tankegang, som jeg også gerne vil støtte, men ikke selv har tænkt på at fremdrage i denne forbindelse. Det drejer sig om reguleringstillægget ved privatbanerne, som andrager 2,6 mill. kr. Privatbanerne får et tilskud på 900 000 kr., og der er noget rigtigt i det, den ærede ordfører sagde, at banerne i alt væsentligt vil kunne klare sig selv. Det er et gammelt spørgsmål at gøre statsbanerne og privatbanerne ligestillede på dette område. Det ville være naturligt, at staten overtog reguleringstillægget, og jeg glæder mig til en forhandling om dette spørgsmål i et udvalg, selvom jeg ikke tror, at der vil komme noget resultat ud af det i første omgang; der skal flere gange til, inden det lykkes. Men jeg støtter det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen; det er ganske vist noget,

som ikke kommer banedriften ved, men denne udgift bør dækkes af staten, så meget mere som staten selv betaler reguleringstillægget til alle pensionerede statsbanefunktionærer.

Det var det væsentligste, jeg gerne vilde sige om dette lovforslag, som mit parti gerne vil støtte og få det bedst mulige ud af i udvalget.

Chr. Nielsen: Jeg har kun få bemærkninger at knytte til det foreliggende lovforslag, idet jeg ved tidligere lejlighed, når jeg har beskæftiget mig med moderniseringsprogrammet for jernbanerne, har påpeget, hvor irrational jernbanedriften er her i landet. På den baggrund må jeg udtrykke vor betænkelighed ved, at vi nu stilles overfor et lovforslag af en permanent karakter, der tilsigter at yde statsstøtte til at bringe privatbanernes underskud ud af verden. Når det er fastslået, at jernbanedriften, som den er i landet for øjeblikket, er irrational, synes jeg, at man fremfor at tilvejebringe en permanent understøttelsesordning skulle forstærke sin indsats for at bringe det irrationelle ud af verden. Det kan ikke nytte, at man blot står og jamrer over, at bilerne er blevet en uheldig konkurrent til privatbanerne, og over de stigende vanskeligheder for privatbanerne, som man forudser bliver resultatet. Det er nu engang udviklingen, som den vil forme sig, og hellere end at beklage det må vi tale om problemet, som det foreligger, og få det bedst mulige ud af det. Og det kan ikke gøres, så længe jernbanevæsenet er stykket ud på så mange hænder, som tilfældet er. Det eneste rationelle er, at man bringer jernbanerne og det øvrige trafikvæsen ind under en samlet administration, at man, for at sige det klart og tydeligt, lader staten overtage alt, hvad vi har af trafikvæsen her i landet. Det er den eneste løsning, der kan give en rigtig service overfor publikum og ordne trafikvæsenets økonomiske forhold til gavn for staten såvel som for befolkningen. En permanent ordning, frygter jeg, vil skyde løsningen af dette store spørgsmål ud i det uvisse. Jeg vil meget henstille til den højtærede minister at besvare det spørgsmål, der også er rejst fra anden side, hvornår man kan forvente, at der fremskaffes en klar oversigt over trafikforholdene her i landet, og jeg vil henstille, at man opstiller den plan, som man mener vil være den mest rationelle for landet som helhed. Det har der været talt om i snart mange år, og når vi nu imødeser